

efter den nye Plan, og derfor er der efter med Skjøn blevet stillet paa ham, men jeg vil sige, at der tilkommer ham en Tak i saa Henseende, fordi han har sagt Sandheden. Nu forekommer det mig, at, naar de Herrer derovre slutte sig til deres Minister, maa de ogsaa være lette at komme til Rette med; thi naar Alt kommer til Alt, vil det Høje jo dog komme til at dreie sig om, hvor meget vi skulle ofre paa dette Forsvar. Noget skulle vi ofre, det er klart, men Spørgsmaalet er: hvorvidt skulle vi gaa? Nu er der jo fremkommet forskjellige Forslag, og blandt Andre have vi jo nu til Slutning deite, som egentlig har været det eneste. Det gaar ganske vist ikke saa vidt i finansiell Henseende, som de Herrer mulig kunde ønske, men det gaar dog, som vi have hørt, lige tæt op dertil. Naar vi nu holde os det klart, at Ministeren selv har indrømmet, at vi ogsaa maa se hen til, hvad vi finansielt kunne bære, og at Forsvaret i Virkeligheden ikke kan give os fuld Betyrrelse, forekommer det mig mærkeligt, at de Herrer ikke kunne slutte sig til det Forslag, her foreligger; thi de vide jo dog ikke, om de ikke mulig indenfor denne finansielle Ramme kunde faae Noget, som meget bedre kunde svare til Hensigten end det, vi nu have. Det er mig derfor ubegribeligt, at de ikke kunne slutte sig til det. Hvad angaar de andre Medlemmer, som allerede ere blevne nævnte som dem, der have meldt sig fra Sagen, skal jeg sige, at deres Standpunkt kan jeg slet ikke forstaa. De gaa endogsaa i en yderligere gaende Retning, end den ærede Krigsminister har udtalt, idet de allerede ere gaaede til at udvide Forsvaret finansielt taget derved, at de have givet en Spørværnslov, som de have tilskrevet en langt større finansiell Ordning, end den gamle Lov havde. Men det er jo dog et Spørgsmaal, om de ikke, idet de tro at have skabt et Forsvar, mulig tilige derved have skabt et Tiltrækningspunkt for den fjendtlige Magt. Det kan dog være, at de have udstyret den Sogut, som de troede var saa raff paa Søen, saaledes, at en eller anden Havfrue maaste ved Velighed kunde blive forlobt i ham og faae Lyft til med sine lange, vaade, flamme Arme at trykke ham til sit Bryst for senere at indlemme ham i Familien. (Afbrudelse af Bern t sen.) Det ærede Medlem godter sig over det, men det ærede Medlem kender dog vist Historien, og dette Sagn er ikke til at le ad. (Bern t sen: Sammenligningen passer ikke!) Det ærede Medlem maa indrømme mig, at den desværre passer. Naar jeg gaar ud fra den Betragtning, at den ærede Minister har indrømmet, at vi maa gaa til en vis finansiell Grænsse, saa skjønner jeg, at det fra Regjeringens Side er slaaet fast, at vort Forsvar maa bedømmes efter, hvor meget vi finansielt kunne gaa til at give, og naar det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har sagt, at vi kunne være

overbeviste om, at vi ikke faae vore Sørudgifter til at gaa ned i den første Narrætte, kan det muligt være rigtigt; thi det ærede Medlems Parti og Regjeringen have det i deres Magt at kunne sige Nei, men jeg tør forfikkre det ærede Medlem fra Præstø Amts 1ste Valgkreds, at Befolkningen ude i Landet vistnok nødig vil gaa med til at forsøge vore Udgifter, saa at han kan være overbevist om, at der vistnok er Mange, der senere ville faae Sæde i denne Sal, der ville sige ligesom jeg: Vi kunne ikke gaa med til videre end det, vi have, paa ingen Maade. Seg skal ikke forlange denne Debat, og har kun villet antyde dette og udtale, at jeg slutter mig til det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, fordi det forekommer mig, at det muligvis kan blive saaledes ændret, at det nok kan blive godkjendt af ærede Høiremand, idet vi jo høre, at de have faaet en noget anden Opfattelse af denne Sag end tidligere. Da sagde de, at de ikke under nogensomhelst Form vilde gaa med; nu give de dog Antydninger af at ville gaa med. Hvis vi faae det vedtaget, saa faae vi Lempelser baade finansielt og i den personlige Ydelse, det er det, som jeg helst vil gaa med til og derfor stemmer jeg for det foreliggende Forslag.

J. Pedersen: Et Par Yttringer i det Foredrag, som nylig blev holdt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, give mig Anledning til blot med et Par Ord at sige, hvorfor jeg ikke vil stemme for det foreliggende Indbringningsforslag. Det ærede Medlem begyndte med at henvende sig til den Side, hvortil jeg hører, og sagde, at han slet ikke kunde forstaa, hvorledes man kunde undlade at stemme for hans Forslag, det indeholdt jo dog en Del Indrømmelser, en Del Forbedringer fremfor Landstingets Forslag, og dersom man ikke stemte for det, vilde der i den Afstemning ligge, at man foretrak Landstingets for det. Det ærede Medlem sagde, at dette var logisk, og antydede, at det maatte gjøre en vis Virkning, det forekom ham, at Folk bleve urolige ved at høre denne Logik. Senere i sit Foredrag, da det ærede Medlem henvendte sig til den anden Side i Salen, gjorde det ærede Medlem akkurat den modsatte Betragtning gjældende; da sagde han, at, naar man fra Høire stemte for Forslaget, var det ikke for Realiteten, det var en rent formel Afstemning, i hvilken der ikke laa Andet end, at man vilde hjælpe Sagen til Fællesudvalg. Nu vil jeg sige det ærede Medlem, at naar der skal være Logik i Noget, da gaar det ikke an, at man i den samme Afstemning tillader sig at lægge to aldeles modsatte Betydninger. (Berg: Det er ikke rigtigt!) Jo, det er aldeles saaledes, som jeg her fremstiller det. Seg tror, at der i den Afstemning, der her foreligger, kun er een virkelig Betydning, og det er den, at der